

семантично функционалните специфики на едните от другите „образи“, вложени и лансирани чрез предразсъдъчното послание.

Нещо повече, независимо от етничните предразсъдъци от тези модификации в техния „чист“ вид (разбира се, с цялата условност за подобно дефиниране) могат и реално съществуват и техни производни, хибриди – както в смислово, така и във функционално отношение. С това би могло да се обясни наличието на компенсаторно-оправдателен пласт, например в референтно (смислово-функционално) дефинирани етнични предразсъдъци, както и присъствието на явен или дискретен референтен патос в органиката и проявата на съответни компенсаторни етнични предразсъдъци.

Трети критерий би отвел до не по-малко значимия проблем за ролята на истината или илюзията (под формата на привидност, феноменологичност, парциалност, аберираност и т. н.) в етничните предразсъдъци. Защото не може да се твърди, че в семантично-функционалната тъкан на етничния предразсъдък винаги и безостатъчно се конструират, и то фиктивно, факти и интерпретативни матрици. Подобно твърдение направо би ни „скарало“ и с теоретическата, и с практическата истина за действителната същност, специфика и функционална натовареност на етничния предразсъдък.

В „закодираните“ във и чрез етничните предразсъдъци „образи“ („свои“ и „чужди“) има и истина – историческа или актуална по генезис, смислова или функционална по интенционалност и т. н. Същността на проблема тук не е толкова в самото констатиране на обстоятелството, че истината присъства (повече или по-малко е вече по-друг въпрос), а във факта на дискретното преформулиране, на специфицирания „превод“ на казаното с „езика на истината“ на „езика“ на други потребности и интереси, на други ценности и норми, дефиниращи една по-обхватна (в случая етнична) област. При това преформулирането се извършва по особен начин – и във вертикален, и в хоризонтален план.

Така например в системата на етничните предразсъдъци на дадена общност определени „образи“ могат да са гносеологически неверни по своята семиотична и семантична определеност и консеквентност, но същевременно да са функционално много значими